

Ivan Rančić, mag. iur.¹

POKRETANJE I PROVEDBA PRISILNE NAPLATE POTRAŽIVANJA U KOMUNALNOJ DJELATNOSTI ODLAGANJE KOMUNALNOG OTPADA

Stručni rad / Professional paper

UDK 343.272

U postupku naplate potraživanja od korisnika usluga odvoza i zbrinjavanja komunalnog otpada pojavljuje se razna problematika o kojoj ćemo se posvetiti u ovome radu kao i samom procesu pokretanja prisilne naplate potraživanja te daljnjoj provedbi iste. Kroz praksu će se prikazati cjelokupna procedura te utvrditi kolika je učinkovitost takvog procesa kroz pokretanje prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave koja je neophodna kako bi se prisilna naplata izvršila. Kroz pokretanje i provedbu naplate uključene su institucije kao što su Uredi javnih bilježnika, Općinski i Trgovački sud te glavni faktor potreban za provedbu i izvršenje prisilne naplate Financijska agencija. S obzirom na komunalnu djelatnost koja služi u svrhu zaštite javnog interesa neophodno je držati se zakonitosti te poštivanja propisa koji se odnose kao na samu djelatnost kroz Zakon o održivom gospodarenju otpadom te Zakonu o komunalnoj djelatnosti, tako i na proces potraživanja naplate kroz Ovršni zakon. Sve to je jako teško primijeniti kroz praksu jer postoje razne prepreke, korisnici usluga ne razumiju i ne čitaju uvijek zakone i sama praksa je teško održiva.

Ključne riječi: *prisilna naplata, prijedlog za ovrhu, rješenje o ovrsi, komunalni otpad.*

1. Uvod

Odvoz komunalnog otpada je usluga koju koriste sve fizičke i pravne osobe koji su vlasnici ili korisnici nekretnina na području Republike Hrvatske. Komunalnim otpadom² se smatra otpad nastao u kućanstvu i otpad koji je po prirodi i sastavu sličan otpadu iz kućanstva, osim proizvodnog otpada i otpada iz poljoprivrede i šumarstva, a sve sukladno Zakonu o održivom gospodarenju otpadom. Po čl. 4. stavak 35. Zakona o održivom gospodarenju otpadom, otpad je svaka tvar ili predmet koji posjednik odbacuje, namjerava ili mora baciti, otpadom se smatra i svaki predmet i tvar čije su skupljanje, prijevoz i obrada nužni u svrhu

¹ Veleučilište u Šibeniku

² Članak 4. stavak 19. Zakona o održivom gospodarenju otpadom (NN 94/13)

zaštite javnog interesa. Svaka jedinica lokalne samouprave³ dužna je osigurati na svom području javnu uslugu koja će se baviti prikupljanjem otpada te odvoza istog.

Javnu uslugu može obavljati trgovačko društvo⁴ koje osniva jedinica lokalne samouprave i u kojem ona drži većinski dio dionica, javna ustanova koju osniva jedinica lokalne samouprave te pravna ili fizička osoba na temelju ugovora o koncesiji. U ovom radu ćemo analizirati postupak prisilne naplate potraživanja u trgovačkom društvu koje je osnovala jedinica lokalne samouprave te je ista većinski vlasnik društva.

S obzirom da se radi o usluzi koju trgovačko društvo obavlja za javni interes postoje razni veliki troškovi pri obavljanju usluge a društvo se isključivo samo financira i od korisnika se zahtjeva određena naknada za skupljanje i odvoz komunalnog otpada. Cjenik se uređuje prema Zakonu o održivom gospodarenju otpadom (čl. 33.) te Pravilniku o općim uvjetima isporuke koji donosi trgovačko društvo i vrijedi za sve fizičke i pravne osobe koji imaju nekretninu na području na kojem trgovačko društvo obavlja uslugu kao što je Čistoća d.o.o. Zadar koja obavlja djelatnost sakupljanja i odvoza komunalnog otpada na području grada Zadra kao i okolnih općina.

Prije primjene cjenika po čl. 33. stavak 6. Zakona održivom gospodarenju otpadom potrebna je suglasnost jedinice lokalne samouprave kao i kod svake izmjene cjenika. Prema Zakonu o održivom gospodarenju otpadom po čl. 33. stavak 2. točno je određeno da davatelj usluge je dužan korisniku usluge obračunavati cijenu javne usluge iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu je kriterij količine otpada u obračunskom razdoblju masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika sukladno odluci iz članka 30. stavka 7. ovoga Zakona⁵. Dakle cijena usluge treba se formirati prema količini otpada koja se od korisnika preuzme i odveze što je u praksi jako teško primjeniti pogotovo kad se radi o sakupljanju i odvozu otpada korisnika koji su vlasnici stanova u zgradi gdje su postavljeni javni kontejneri te je nemoguće odrediti koliko je pojedini korisnik bacio otpada. Za korisnike koji imaju obiteljske kuće je sakupljanje i odvoz komunalnog otpada uređen na način da se usluga vrši pražnjenjem određenih spremnika koje korisnici posjeduju te su ti spremnici različitog volumena i po volumenu se može odrediti masa komunalnog otpada. Također se javljaju i problemi kad vlasnici nekretnina i korisnici nemaju stalno prebivalište, ne koriste se nekretninom kroz cijelu godinu već im ista služi kao kuća za odmor⁶ a dužni su plaćati određenu cijenu održavanja usluga kroz cijelu godinu koja bude uvećana kroz ljetne mjesece zbog samog odvoza komunalnog otpada jer smatraju da im se usluga ne obavlja, te ne podmiruju svoje obveze. Zatim vlasnici i korisnici nekretnina koji ne pružaju spremnike te odlažu komunalni otpad u javne kontejnere namjenjene vlasnicima stanova u zgradama, također smatraju da nisu dužni plaćati odvoz jer ne posjeduju spremnik te vlasnici i korisnici nekretnina koji zbog lošeg socijalnog stanja nisu u mogućnosti podmiriti obveze prema trgovačkom društvu koji

³ Članak 28. Zakona o održivom gospodarenju otpadom

⁴ Članak 2. Zakona o trgovačkim društvima (NN 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13, 110/15)

⁵ Člankom 30. Zakona o održivom gospodarenju otpadom određena je javna usluga prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada

⁶ Članak 35. Zakona o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave (NN 117/93, 69/97, 33/00, 73/00, 127/00, 59/01, 107/01, 117/01, 150/02, 147/03, 132/06, 26/07, 73/08, 25/12, 147/14, 100/15)

vršiti sakupljanje i odvoz komunalnog otpada. Zbog svega navedenog pokreće se postupak prisilne naplate potraživanja kroz prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave.⁷

2. Komunalno gospodarstvo i komunalna djelatnost sakupljanja i odvoza otpada

Komunalno gospodarstvo⁸ obuhvaća razne vrste djelatnosti koje se obavljaju u javnoj službi. Preuzimanje obavljanja tih djelatnosti spada pod organizaciju lokalne jedinice kao i fizičke i pravne osobe koje da bih uslugu vršile moraju ispunjavati sve odredbe određene Zakonom o komunalnom gospodarstvu a to znači osigurati trajno i kvalitetno obavljanje komunalnih djelatnosti, osigurati održavanje komunalnih objekata i uređaja u stanju funkcionalne sposobnosti, osigurati obavljanje komunalnih djelatnosti na načelima održivog razvoja, osigurati javnost rada. S obzirom da se komunalne djelatnosti odnose na pružanje komunalnih usluga od interesa za fizičke i pravne osobe postoje razne vrste tih djelatnosti kao što su opskrba pitkom vodom, odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda, prijevoz putnika u javnom prometu, odlaganje komunalnog otpada, održavanje javnih površina, održavanje nerazvrstanih cesta, tržnice na malo, obavljanje dimnjačarskih poslova i javna rasvjeta. Komunalne djelatnosti odnosno usluge koje pružaju neophodne su kako bih zadovoljila potreba građana, društvene potrebe te održavao red. Obavljanje ove djelatnosti, kao javne službe, ne provodi se radi stjecanja dobiti već je prvenstveno svrha zadovoljenje općih potreba stanovništva. Opći ili javni interes za obavljanje pojedine komunalne djelatnosti utvrđuje se zakonom i dodatno jedinica lokalne samouprave odlukom svog predstavničkog tijela. Za obavljanje navedenih djelatnosti jedinice lokalne samouprave mogu osnovati vlastite pogone koji će obavljati sve poslove navedenih djelatnosti a isto tako ponuditi ugovor o koncesiji⁹ fizičkoj ili pravnoj osobi koja se registrira za obavljanje komunalnih djelatnosti. Ukoliko jedinica lokalne samouprave osniva vlastiti pogon ona to čini odlukom predstavničkog tijela na način i u postupku propisanim Zakonom o komunalnom gospodarstvu i na zakonu utemeljenim propisima te je to najbolji način da jedinica lokalne samouprave sama osnuje pogon zbog toga jer je najbliža građanima te kroz pružanje usluga može sudjelovati u svakoj novoj potrebi građana te tako mijenjati i upotpunjavati pružanje usluga.

Kroz detaljno uređenje odnosa u komunalnom gospodarstvu predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave obvezno je donijeti odluku o komunalnom redu i mjere za njegovo provođenje. Taj komunalni red sadržava odredbe koje se odnose na uređenje naselja, održavanje čistoće i čuvanje javnih površina, korištenje javnih površina, skupljanje, odvoz i postupanje sa skupljenim komunalnim otpadom, uklanjanje snijega i leda, uklanjanje protupravno postavljenih predmeta, mjere za provođenje komunalnog reda i kaznene odredbe. Nadzor nad provedbom odredbi komunalnog reda provodi komunalno redarstvo¹⁰ koje se ustrojava u upravnim odjelima za komunalno gospodarstvo u jedinicama lokalne samouprave i ima razna ovlaštenja za uspostavljanje komunalnog reda. Ovlašteni su da mogu rješenjem nare-

⁷ Članak 31. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16)

⁸ Članak 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu (NN 36/95, 70/97, 128/99, 57/00, 129/00, 59/01, 26/03, 82/04, 110/04, 178/04, 38/09, 79/09, 153/09, 49/11, 84/11, 90/11, 144/12, 94/13, 153/13, 147/14, 36/15)

⁹ Članak 11. Zakona o komunalnom gospodarstvu

¹⁰ Članak 17. Zakona o komunalnom gospodarstvu

diti fizičkim i pravnim osobama radnje u svrhu održavanja komunalnog reda, izricati mandatne kazne te također predložiti pokretanje prekršajnog postupka.

Pojedine komunalne djelatnosti svrstavaju se u one za koje se plaća komunalna naknada i to je prihod proračuna jedinica lokalne samouprave te se iz tih sredstava financira obavljanje komunalnih djelatnosti u koje spadaju odvodnja atmosferskih voda, održavanje čistoće u dijelu koji se odnosi na čišćenje javnih površina, održavanje javnih površina, održavanje nerazvrstanih cesta, održavanje groblja i krematorija i javna rasvjeta. Ostale komunalne djelatnosti kao što su opskrba pitkom vodom, odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda, osim odvodnje atmosferskih voda, prijevoz putnika u javnom prometu, održavanje čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada, odlaganje komunalnog otpada, tržnice na malo i obavljanje dimnjačarskih poslova se financiraju iz cijene usluga tih djelatnosti koju određuje isporučitelj tih usluga.

S obzirom da se rad odnosi na gospodarsku komunalnu djelatnost koja se bavi pružanjem usluga skupljanja i odvoza komunalnog otpada pojasniti ćemo općenito kakva je to djelatnost. Gospodarenje otpadom temelji se na uvažavanju načela zaštite okoliša propisanih zakonom kojim se uređuje zaštita okoliša i pravnom stečevinom Europske unije, načelima međunarodnog prava zaštite okoliša te znanstvenih spoznaja, najbolje svjetske prakse i pravila struke. Sadržava načela da onečišćivač plaća što znači da onaj koji prouzrokuje otpad ili bi ga mogao prouzrokovati financijski je odgovoran za saniranje, načelo blizine što znači blizinu građevina za zbrinjavanje otpada, načelo samodostatnosti koje određuje da će se gospodarenje otpadom obavljati na samodostatan način, omogućavajući neovisno ostvarivanje propisanih ciljeva na razini države i načelo sljedivosti što znači utvrđivanje podrijetla otpada. Načini na koji se otpad zbrinjava su određeni zakonom, moraju se poštovati mnogi propisi i odredbe kako ne bi došlo do štetnih utjecaja na okoliš, zaštita zdravlja ljudi, da ne bi došlo do eksplozija i požara, štetan utjecaj na kulturno-povijesna područja itd. Kako bi djelatnost sakupljanja, odvoza i zbrinjavanja komunalnog otpada bila što djelotvornija i funkcionalnija postoji Plan gospodarenja otpadom¹¹ Republike Hrvatske koji određuje i usmjerava gospodarenje otpadom te na temelju analize postojećeg stanja na području gospodarenja otpadom i ciljeva gospodarenja otpadom se određuju mjere za unaprjeđivanje postupaka pripreme za ponovnu uporabu, recikliranje i drugih postupaka oporabe i zbrinjavanja otpada na kopnenom i morskom prostoru pod suverenitetom Republike Hrvatske, odnosno na prostoru na kojem Republika Hrvatska ostvaruje suverena prava i jurisdikciju.

Javna usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada i prikupljanja biorazgradivog komunalnog otpada podrazumijeva prikupljanje tog otpada na određenom području pružanja usluge putem spremnika od pojedinih korisnika i prijevoz tog otpada do ovlaštene osobe za obradu tog otpada. Javna usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada smatra se uslugom od općeg interesa a područje pružanja javne usluge je područje jedinice lokalne samouprave. Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave može odlukom odrediti područje pružanja te usluge na razini mjesne samouprave sukladno zakonu kojim se uređuje lokalna i područna (regionalna) samouprava. Javnu uslugu pruža davatelj javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, odnosno davatelj

¹¹ Članak 17. Zakona o održivom gospodarenju otpadom

javne usluge prikupljanja biorazgradivog komunalnog otpada. Dakle kao što je već navedeno u tekstu, sam pružatelj usluge određuje cijenu pružanja usluge u skladu sa zakonskim odredbama.

3. Uvjeti i pokretanje prisilne naplate potraživanja

Svaka fizička i pravna osoba koja je vlasnik ili korisnik nekretnine na području na kojem se obavlja usluga sakupljanja i odvoza komunalnog otpada te prema trgovačkom društvu koje uslugu obavlja ne podmiruje svoje obveze tj. ne plaća račune izdane od strane istog, ispunjava uvjete za pokretanje glavnog sredstva prisilne naplate a to je prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave.

Sam proces pokretanja prijedloga za ovrhu kreće od zaprimanja prijedloga kod javnog bilježnika koji je dužan prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave zaprimiti, ukoliko su svi podaci točni i vjerodostojni izdati rješenje o ovrsi te utvrditi troškove ovršnog postupka.

Po Ovršnom zakonu ovrhovoditelj¹² pokreće ovršni prijedlog koji postaje ovršan tj. izdaje se rješenje o ovrsi kad se ispunjavaju svi uvjeti određeni Ovršnim zakonom po čl. 39. gdje stoji da prijedlog za ovrhu mora sadržavati zahtjev za ovrhu u kojemu će biti naznačena ovršna ili vjerodostojna isprava na temelju koje se traži ovrha, ovrhovoditelj i ovršenik, osobni identifikacijski brojevi ovrhovoditelja i ovršenika, tražbina čije se ostvarenje traži te sredstvo kojim ovrhu treba provesti i, po potrebi, predmet u odnosu na koji ga treba provesti. Prijedlog mora sadržavati i druge propisane podatke potrebne za provedbu ovrhe. Već u tom dijelu u kojem stoji da je potreban identifikacijski broj odnosno OIB¹³ ovršenika¹⁴ u praksi se pojavljuju problemi jer je se bez njega prijedlog za ovrhu ne može pokrenuti a do identifikacijskog broja fizičke osobe se može doći samo ako vlasnik ili korisnik nekretnine sam dostavi taj podatak.

Kad se prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave preda Javnom bilježniku na daljnje postupanje on da bi izdao rješenje o ovrsi mora provjeriti sve podatke o ovrhovoditelju i ovršeniku preko informatičkog sustava preko kojeg je spojen sa Poreznom upravom i ukoliko je izostavljen neki podatak ili nije u potpunosti točan ne može izdati rješenje o ovrsi te u tom trenutku nikakav pokušaj naplate nije moguć dok se ne prikupe ispravni podaci. Iako u Ovršnom zakonu po čl. 39. stavak 4. stoji da su javni bilježnici i sud dužni po službenoj dužnosti tražiti nadopunu točnih podataka od Porezne uprave i Ministarstva financija u praksi je to drugačije jer kad im upute dopis u kojem traže podatke nadležne službe traže od ovrhovoditelja da dostave točan datum rođenja ovršenika ili jedinstveni matični broj građana do kojih se također ne može doći osim ako ih ovršenik sam ne dostavi. Zbog tog problema postoje ovršenici koji dug prema trgovačkom društvu imaju godinama ali naplata bilo kojim prisilnim putem nije moguća te je to najveći problem koji je za sad nemoguće riješiti. Ukoliko ovršenik ima prebivalište koje nije na području Republike Hrvatske pokretanje prijedloga za ovrhu je moguće, ali ju je potrebno pokrenuti u mjestu njegova prebivališta što sa sobom povlači jako velike troškove samog pokretanja postupka te kasnije i provedbu te se stoga jako rijetko pokreću ovršni prijedlozi u stranim državama ali u praksi se pokazalo da osoba koja koristi nekretninu kao kuću za

¹² Članak 2. stavak 2. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16)

¹³ Članak 2. Zakona o osobnom identifikacijskom broju (NN 60/08)

¹⁴ Članak 2. stavak 4. Ovršnog zakona

odmor ipak svoje obveze podmire u vremenu kad dođe na odmor. Za vlasnike i korisnike nekretnina koji imaju prebivalište u drugoj županiji koja nije mjesto obavljanja usluge sakupljanja i odvoza komunalnog otpada prijedlog za ovrhu se pokreće prema mjestu prebivališta i upućuju javnom bilježniku koji za tu županiju ima nadležnost.

4. Dostava ovršnog prijedloga na temelju vjerodostojne isprave

Ovršni prijedlog na temelju vjerodostojne isprave dostavlja se ovršeniku po čl. 8. Ovršnog zakona u kojem pod stavkom 6. stoji da ukoliko dostava ne uspije na adresi, dostava će se pokušati obaviti još jednom, u roku koji ne može biti kraći od 30 niti duži od 60 dana. Ako se ni ta ponovljena dostava ne uspije obaviti, dostava će se obaviti isticanjem pismena koje je trebalo dostaviti na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova. Smatrat će se da je dostava obavljena istekom osmoga dana od dana isticanja pismena na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova. To znači da ovršenik ne može izbjeći pravomoćnost rješenja a samim tim ne može izbjeći daljnju provedbu istog s obzirom da bi se prisilna naplata izvršila potrebno je da rješenje o ovrsi postane pravomoćno dostavom ovršeniku koji od dana dostave ima zakonski rok od 8 dana za prigovor¹⁵. U slučaju prigovora javni bilježnik spis predaje nadležnom sudu koji postupuje po čl. 58. Ovršnog zakona te ako se rješenje o ovrsi pobija u cijelosti ili samo u dijelu kojim je ovršeniku naloženo da namiri tražbinu, sud kojemu je prigovor podnesen stavit će izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha i ukinuti provedene radnje, a postupak će nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnoga naloga, a ako za to nije mjesno nadležan, dostavit će predmet nadležnom sudu koji dalje vrši provedbu rješenja o ovrsi.

5. Provedba prisilne naplate potraživanja

Ukoliko javni bilježnik u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi ovršeniku ne zaprimi prigovor, na traženje od ovrhovoditelja potvrdu o njegovoj pravomoćnosti i ovršnosti na otprijava rješenja o ovrsi. Ako je predmet prosljeđen sudu onda je sud nadležan za stavljanje potvrde pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje o ovrsi. Samo u trenutku kad rješenje o ovrsi postane pravomoćno moguća je daljnja provedba putem prisilne naplate potraživanja. Ovrhovoditelj takvo pravomoćno i ovršno rješenje šalje na provedbu Financijskoj agenciji¹⁶. Prema Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima od 1. siječnja 2011. godine Financijska agencija provodi ovrhe na novčanim sredstvima poslovnih subjekata i građana, po svim računima i oročenim novčanim sredstvima u svim bankama i prema osobnom identifikacijskom broju ovršenika, bez njegove suglasnosti. Takvim dostavljenim pravomoćnim rješenjem o ovrsi Financijskoj agenciji, uz dopis ovrhovoditelja u kojem je specifikacija potraživanja, vrši se prisilna naplata sa svim ovršenikovih otvorenih računa te se novčana sredstva sa ovršenikovog računa prebacuju na račun ovrhovoditelja u cijelosti ili djelomično ako ovršenik nema dovoljno sredstava na računu. Ovrhom se ne mogu plijeniti sva sredstva koja ovršenik ima na računu jer postoje naknade, iznosi i primanja koji su izuzeti zakonom (primjerice, primanja po osnovi zakonskoga uzdržavanja, tjelesnoga oštećenja, socijalne

¹⁵ Članak 57. Ovršnog zakona

¹⁶ Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 91/10, 112/12)

skrbi, privremene nezaposlenosti, dječjega doplatka, stipendije i pomoći učenicima i studentima) te ovršenik tim sredstvima može slobodno raspolagati.

Prisilna naplata putem Financijske agencije je učinkovita metoda naplate i pokazala se uspješnom ali financijski težom za ovršenika jer osim što im se oduzimaju sredstva određena prema ovršnom rješenju još im se naplaćuje naknada Financijske agencije za provedbu postupka. Postoji i određen broj ovršenika koji uopće nemaju otvorenih bankovnih računa, ne postoje u jedinstvenom registru računa,¹⁷ te naplata nije moguća. To je dio ovršenika koji zbog lošeg socijalnog stanja ne mogu podmirivati svoje obveze, nisu zaposleni te nemaju nikakvog primanja. Ovršna rješenja koja se odnose na takve ovršenike vraćaju se ovrhovoditelju koji naplatu na drugačiji način ne mogu izvršiti.

Osim provedbe prisilne naplate putem Financijske agencije istu je moguće ostvariti slanjem ovršnih rješenja direktno poslodavcu ovršenika da mu se plijene sredstva sa plaće ili Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje kako bi se pljenidba sredstava izvršila na mirovini ovršenika.

6. Zaključak

Uzevši u obzir sve navedeno u radu sasvim je jasno kako je prisilna naplata potraživanja neophodna kako bi se na taj način građane natjeralo podmirivati svoje obveze nastale prema trgovačkom društvu koje obavlja djelatnost sakupljanja i odvoza komunalnog otpada. Potrebno je primijeniti sve zakonske propise, ne samo kako bi se trgovačko društvo naplatilo, već treba paziti na ovršenike i njihovo dostojanstvo odnosno pravo na osnovna sredstva za život. Metoda prisilne naplate putem Financijske agencije pokazala se kako dobrom za ovrhovoditelja tako i štetnom za ovršenika, jer provedbom ovršnog rješenja dolazi do blokade računa ovršenika koji ne može raspolagati sredstvima na računu, osim ako nema otvoren zaštićen račun na kojem se nalaze određen postotak novčanih sredstava koji se mora izuzeti od ovrhe. Mišljenja smo kako s obzirom na tešku financijsku situaciju pojedinih osoba nisu potrebne sve dodatne naknade i troškovi koje prisilna naplata uzrokuje, ali nije moguće ni te pojedince u cijelosti izuzeti od navedenih naknada. U svakom slučaju trebamo biti svjesni kako ne možemo zanemariti podmirivanje svojih obveza, jer do naplate mora doći bilo dobrovoljno ili postupkom prisilne naplate potraživanja. Osim svijesti o podmirivanju svojih obveza, trebala bi proraditi i svijest građana o utjecaju otpada na okoliš, na zdravlje svih živih bića na planetu i pokušati svojim utjecajem smanjiti količinu otpada. Smatramo kako građani još nisu upoznati s činjenicom kako odvajanjem otpada mogu utjecati i na smanjenje cijene usluge. Iako taj sustav još nije u potpunosti implementiran, samim stjecanjem navika odvajanja otpada će se uvelike moći smanjiti cijena usluga u budućnosti. Osim što će se okoliš čuvati i štititi od raznog otpada koji se ne razgrađuje već ostaje dugi niz godina u potpunosti

¹⁷ Jedinstveni registar računa (JRR), elektronička je baza podataka o računima, koju FINA vodi od 2002. godine. Sadrži podatke o računima svih poslovnih subjekata, uključivo i o računima Hrvatske narodne banke i banaka, štedionica i kreditnih unija, jedinica lokalne uprave i područne (regionalne) samouprave, a od 1.1.2011. godine u JRR-u se vode i podaci o računima građana, otvorenih u bankama koje posluju u RH. Osim podataka o računima poslovnih subjekata i građana, u JRR-u se evidentiraju i podaci o postojanju oročenih novčanih sredstava, ugovorima o stambenoj štednji i depozitima u kreditnim unijama.

prisutan, moći će se tako i izdvajati manja količina novca za podmirivanje obveza za uslugu sakupljanja i odvoza komunalnog otpada.

LITERATURA

1. Ovršni zakon (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16)
2. Pravilnik o općim uvjetima isporuke komunalne usluge sakupljanja i odvoza komunalnog otpada Čistoća d.o.o. Zadar
3. Zakon o komunalnom gospodarstvu (NN 36/95, 70/97, 128/99, 57/00, 129/00, 59/01, 26/03, 82/04, 110/04, 178/04, 38/09, 79/09, 153/09, 49/11, 84/11, 90/11, 144/12, 94/13, 153/13, 147/14, 36/15)
4. Zakon o održivom gospodarenju otpadom (NN 94/13)
5. Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 91/10, 112/12)
6. Antić, T. (2008.) Komunalno upravno pravo
7. Plan gospodarenja otpadom u Republici Hrvatskoj za razdoblje 2007. – 2015. godina, NN 85/2007
8. Pravilnik o vrstama otpada, NN 27/96, 151/03 (čl. 75 st. 2. Zakona o otpadu), 178/04 (čl. 105. Zakona o otpadu), 50/05 (čl. 9. Uredbe o kategorijama, vrstama i klasifikaciji otpada s katalogom otpada i listom opasnog otpada) i 23/07 (čl. 22. Pravilnika o gospodarenju otpadom)
9. Pravilnik o načinima i uvjetima odlaganja otpada, kategorijama i uvjetima rada za odlagališta otpada, NN 117/07

Summary

LAUNCH AND IMPLEMENTATION OF ENFORCED COLLECTION IN UTILITY SERVICES – MUNICIPAL WASTE DISPOSAL

In the process of debt collection from users of transport and disposal of municipal waste various problems occur that we will discuss in this paper as well as the process of initiating enforced collection of receivables and the further implementation of the same. Through the practice the overall procedure will be shown as well as how to determine how effective is such process through the launch of an application for enforcement based on authentic documents that are necessary to execute the forced collection. Through the launch and implementation of collection institutions such as the offices of notaries, Municipal and Commercial Court are included and the main factor required for the implementation and enforcement of collection – financial agency. In the aspect of communal activity that is intended to protect the public interest it is necessary to keep the compliance with law and regulations through the Law on Sustainable Waste Management Act and the Public Utilities Act, and in the process of receivables collection through Enforcement Act. All this is very difficult to apply in practice because there are various obstacles, service users do not understand and do not always read the law and the practice is hardly sustainable.

Keywords: forced collection, enforcement preposition, enforcement decision, municipal waste.